

Der er anslaaet et Overskud af 1,648,000 Kr.; men Indtægterne paa §§ 2—8 ere be-
regneede til kun 61 Mill. Kr. Altsaa, alle-
rede det 2 Aar ældre Finansaaars Regnskab
viser en Indtægt af 1 Mill. Kr. mere end
det, der her er anslaaet. Hertil kommer
endvidere, at Skatten er foreslaaet forhøjet
med 3 Kr., hvilket, hvis det gennemføres,
vil give en yderligere Stigning af $\frac{3}{4}$ Million.
saaledes at vi, selv om vi alene gaa ud fra
Indtægterne i 1895—96, ville kunne paa-
regne Overskuddet for det kommende Finans-
aar forøget til $3\frac{1}{4}$ Million. Men fremdeles
ville Udgifterne sandsynligvis, saaledes som
det plejer at være Tilfaeldet, vel blive noget
reducerede ved Behandlingen her i Tinget.
Paa §§ 11—26 ere Udgifterne anslaaede til
 $52\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens der for det løbende
Finansaar er bevilget $51\frac{1}{2}$ Million, altsaa
er der begæret 1 Mill. Kr. mere. Naar
man tør antage, at der heri vil ske nogen
Reduktion, kan man altsaa allerede paa
Basis af disse Tal med Rimelighed vente,
at ogsaa det kommende Finansaar tilsidst vil
vise et lignende Overskud som det foregaaende
og det nu løbende.

Over for denne meget beklagelige finan-
sielle Stilling melder sig naturlig og uund-
gaaelig det Spørgsmaal, hvad vi skulle gøre
med disse Penge. Jeg er fuldt entig i de
Betrægtninger, som det ærede Medlem for
Nøen fremsatte angaaende det ganske uför-
standige i paa ny at ophobe betydelige
Midler i Statskassen. Der ligger allerede
nu eller vil komme til at ligge den 31te
Marts et Beløb af 8—10 Millioner Kroner,
som meget vel kunde undværes. Spørgs-
maalet om, hvad Pengene bør bruges til,
kan maaste volde os større Bauskelighed.
Jeg for mit Vedkommende vilde ikke finde
det utiltalende at gaa den Vej, som ogsaa
det ærede Medlem antydede, nemlig at fore-
tage i alt Fald temporære Skattelettelser;
hvor disse Skattelettelser hensigtsmæssigst
skulde falde, er imidlertid et Spørgsmaal,
som let kan give Anledning til Menings-
forskel. Det ærede Medlem for Kalundborg
(Krabbe) har i Gaar givet en Antydning
af, hvad han i den Henseende kunde ønske,
og der vil sandsynligvis komme mange andre
Ønsker op. Jeg skal imidlertid ikke gaa
nærmere ind herpaa, saa meget mindre som
det jo antages, at der vil blive Lejlighed
til at tage Spørgsmaalet om hele vort
Skattesystem op til Behandling i Løbet af
denne Samling. Det forekommer mig ret-
tere indtil da at opsætte de Betragtninger
over de enkelte Skatters Retfærdighed og
Hensigtsmæssighed, som der kunde være An-
ledning til. Selv om det ikke skulde lykkes

at naa til nogen Beslutning om varige Ud-
bringere i Skattesystemet ved de Forhand-
linger, som maatte staa for Døren, vil det
imidlertid være en naturlig Opgave for
Finansudvalget at overveje, hvad der med
det nu forhaandenbærende Overskud hen-
sigtsmæssigst lader sig gøre for at lette de
Tryk paa Befolkningen, der i forskellig Ret-
ning ere til Stede.

Med Hensyn til Enkelthederne paa Fi-
nansloven skal jeg ikke forøge det, jeg tør
vistiktp sig ret anseelige Antal, som er blevet
fremdraget allerede i Gaar og i Dag. De
fleste af disse Spørgsmaal ere nærmest hen-
vendte til de paagældende Ministre, og i
øvrigt bliver det jo Finansudvalgets Sag
nærmere at beskæftige sig med dem. Der er
kun to Punkter, som jeg ønsker at sige et
Par Ord om, hvilke begge i Fjor vare Gen-
stand for adskillig Debat her i Salen. Det
ene er Berlingske Tidende. Det vil erindres,
at hele Finansudvalget var enigt om at
foreslaa den Ordning, at midlertidig kunde
Privilegiet fornyes mod en Afgift. Om
Afgiftens Størrelse var der nogen Menings-
forskel, idet et enkelt Medlem af Udvalget
saandt, at den passende kunde sættes til
80,000 Kr., medens de andre Medlemmer
enedes som et Kompromis om at foreslaa
40,000 Kr. Det lykkedes imidlertid ikke at
gennemføre dette, idet den ærede Indenrigs-
minister satte sig bestemt derimod, og heller
ikke lykkedes det os, trods vore Bestræbelser,
at saa nogen som helst Oplysning om, hvor-
ledes Ministeren tænkte sig Sagen ordnet.
Det fremgaar imidlertid nu af Anmær-
ningerne til Finanslovsforslaget, at Mini-
steren har truffet en Ordning, der, saa vidt
jeg kan se, i sit Princip netop er den, som
Folketinget i Fjor anbefalede. Jeg kan for
saa vidt ikke andet end lykønske den ærede
Minister til, at hans fortsatte Overvejelser
have ført ham til en rigtig Slutning, men
jeg kan kun beklage, at han ikke har været
i Stand til at naa dette Resultat noget
tidligere, hvorved han vilde have sparet os
adskillig Ulejlighed og unødigt Debat. Der-
imod vil der formodentlig, antager jeg, for
Finansudvalget blive Anledning til at søge
Oplysning om, paa hvilke Betragtninger
Ministerens støtter sig, naar han har anset
20,000 Kr. for en mere passende Afgift end
enten 40,000 eller 80,000 Kr., ligesom over-
hovedet til at saa nærmere Meddelelse om,
paa hvilke Bilsaar den midlertidige For-
længelse af Privilegiet er bleven tilstaaet. —
Det andet Spørgsmaal, jeg vilde berøre, er
Esbjærg-Routen. Det vil erindres, at der i
Fjor stilledes et Forslag, som vandt Flertal
her i Tinget, om at bevilge 2,300,000 Kr. til